

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113229630
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2113229630.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, proti žalovanému: Ján Uváček, bytom W. č. XXX, IČO: 22694625, zastúpený JUDr. Luciou Sukopovou, advokátkou, so sídlom Františkánska 5, Trnava, o zaplatenie 1.232,91 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 14C/14/2014-107 zo dňa 26. februára 2016, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu I. inštancie sa **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi sa **p rávo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 1.232,91 eura s 9% úrokom z omeškania ročne od 11.1.2011 do zaplatenia, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Súd o náhrade trov konania rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Po právnej stránke súd rozsudok odôvodnil § 3 ods.1, § 9 ods. 4, § 11 ods. 11 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Vecne rozsudok odôvodnil tým, že súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že dňa 9.3.2010 bola uzavretá poisťná zmluva pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 6558380580 medzi žalobcom a poisťníkom, podnikajúcou fyzickou osobou Ján Uváček, Kátlovce č. 330, IČO: 22 694 625. Predmetom tejto poisťnej zmluvy bolo poistenie súboru 8 motorových vozidiel so začiatkom poistenia od 10.3.2010, poisťné sa malo platiť štvrťročne vo výške 525,88 eura. Z poisťnej zmluvy bolo tiež zrejmé, že zmluvu podpísal dňa 9.3.2010 poisťník Ján Uváček, pričom k podpisu pripojil pečiatku spoločnosti ARIS ETC s.r.o. Kátlovce 330, IČO: 36 691 283. Na základe tejto zmluvy bolo zaplatené platiteľom Jánom Uváčekom poisťné za prvé štvrťročné obdobie od 10.3.2010 do 9.6.2010, v ďalšom období poisťné už uhradené nebolo, napriek výzvam žalobcu, ktoré na adresu žalovaného opakovane zasielal. Z toho dôvodu poistenie zaniklo dňom 10.1.2011, nakoľko žalovaný nezaplatil poisťné do jedného mesiaca od jeho splatnosti. Skutočnosti tvrdené žalobcom o uzavretí poisťnej zmluvy, o dohodnutom spôsobe platenia poisťného, o zaplatení poisťného za jedno štvrťročné obdobie a o zániku poistenia medzi účastníkmi sporné nebolo, toto potvrdil aj žalovaný. Sporné medzi žalobcom a žalovaným bola skutočnosť, kto uzavrel poisťnú zmluvu. Žalobca tvrdil, že poisťná zmluva bola uzavretá poisťníkom podnikajúcou fyzickou osobou Ján Uváček, Kátlovce č. 330, IČO: 22 694 625, a žalovaný tvrdil, že poisťnú zmluvu uzatváral ako štatutár - konateľ obchodnej spoločnosti ARIS ETC s.r.o. Kátlovce, IČO: 36 691 283. Žalobca svoje tvrdenie preukazoval originálom poisťnej zmluvy, na ktorej je ako

poistník uvedený žalovaný s uvedenými identifikačnými údajmi podnikateľa fyzickej osoby a s podpisom žalovaného na tejto zmluve. Pokiaľ ide o pečiatku spoločnosti ARIS ETC s.r.o. Kátlovce otlačenú pri podpise žalovaného, túto pečiatku si pracovník poisťovne nevšimol. Žalovaný naopak svoje tvrdenie opieral práve o pečiatku spoločnosti ARIS ETC s.r.o. Kátlovce, ktorou bola predmetná poistná zmluva opatrená a tvrdil, že poistnú zmluvu uzavrel a podpísal ako štatutár tejto obchodnej spoločnosti, pričom si uvedenie identifikačných údajov podnikajúcej fyzickej osoby na začiatku zmluvy nevšimol. Súd na preukázanie sporných tvrdení účastníkov vykonal dôkazy, výsluch svedka a oboznámenie sa s ďalšími listinnými dokladmi, a to nájomnou zmluvou predloženou žalovaným. Svedok T. T. potvrdil, že poistnú zmluvu dňa 9.3.2010 uzatváral so žalovaným, pričom ju žalovaný uzavrel ako živnostník. Nepotvrdil teda tvrdenie žalovaného, že pracovník žalobcu, s ktorým zmluvu uzatváral, mal vedomosť o vôli žalovaného poistnú zmluvu uzatvoriť na obchodnú spoločnosť. Svedok sa pred súdom priamo vyjadril, že žalovaný mu neuviedol, že poistnú zmluvu uzatvára ako štatutár spoločnosti ARIS ETC s.r.o. a že by poistné mal platiť niekto iný, o tomto informovaný zo strany žalovaného nebol, pretože ak má niekto iný platiť poistné, toto mu musí byť jednoznačne povedané. Pokiaľ ide o zmluvu o nájme dopravného prostriedku, túto súd nepovažoval za hodnoverný dôkaz toho, že žalovaný uzavrel poistnú zmluvu ako štatutár spoločnosti a to hlavne pre jej nedôveryhodnosť, keď zmluvu uzatváral v podstate žalovaný sám so sebou, na jednej strane ako prenajímateľ živnostník a na strane druhej ako štatutárny zástupca za spoločnosť ako nájomca. Súd považoval tento listinný dôkaz za účelový, s cieľom preukázať tvrdenie žalovaného o uzavretí poistnej zmluvy zo strany spoločnosti a je možné predpokladať, že zmluva bola vyhotovená dodatočne, nakoľko žalovaný súdu nepreukázal do kedy nájomný vzťah trval a ani to, že spoločnosť nájomné žalovanému aj v skutočnosti platila. Žalovaný uviedol že účtovné doklady, ktorými by mohol toto tvrdenie preukázať nenašiel a preto ich súdu nepredložil. Súd bol ďalej toho názoru, že ak mal žalovaný v úmysle uzavrieť poistnú zmluvu ako štatutár spoločnosti, mal venovať zvýšenú pozornosť údajom vypisovaným do tlačiva poistnej zmluvy najmä pokiaľ ide o identifikačné údaje poistníka a túto skutočnosť mal pracovníkovi poisťovne, s ktorým zmluvu uzatváral, vopred oznámiť. Žalovaný bol pravidelne písomne vyzývaný navrhovateľom na platenie poistného, pričom u navrhovateľa nenamietal, že by nebolo jeho povinnosťou dlžné poistné na základe výziev platiť z dôvodu, že predmetnú poistnú zmluvu neuzavrel ako živnostník ale ako štatutár spoločnosti ARIS ETC s.r.o. Kátlovce. Túto skutočnosť žalovaný prvýkrát uviedol až v priebehu konania, keď namietal nedostatok pasívnej legitímácie z dôvodu, že zmluvu neuzavrel. Žalovaný nespochybnil ani ďalšie tvrdenie žalobcu o uzavretí dohody o splátkovom kalendári na platenie nedoplatku na poistnom. Pre účely uzavretia zmluvy sú podstatné údaje poistníka uvedené v zmluve a nie pečiatka, ktorá je otlačená na zmluve, ktorú žalovaný mohol použiť aj omylom. Na zmluve sú uvedené údaje žalovaného ako živnostníka. Žalovaný tiež nepoprel, že túto zmluvu podpísal on sám. Z týchto preukázaných skutočností dospel súd k záveru, že v konaní nebola preukázaná vôľa žalovaného uzavrieť poistnú zmluvu ako štatutárneho zástupcu spoločnosti ARIS ETC s.r.o. Kátlovce a nie ako živnostníka.

3. Na základe vykonaného dokazovania mal súd teda preukázané, že medzi žalobcom ako poisťovateľom a žalovaným ako poistníkom bola uzatvorená poistná zmluva v súlade so zák. č. 381/2001 Z.z., na základe ktorej sa žalovaný zaviazal platiť poistné vo výške 525,88 eura štvrťročne s účinnosťou od 10.3.2010. Žalovaný poistné zaplatil len za prvé obdobie, v ďalšom období už poistné nezaplatil, z toho dôvodu poistenie v zmysle § 9 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z.z. zaniklo dňom 10.1.2011, nakoľko žalovaný nezaplatil poistné do jedného mesiaca od jeho splatnosti. Nakoľko v danom prípade poistenie zodpovednosti zaniklo pred koncom poistného obdobia, žalobca ako poisťovateľ má nárok na pomernú časť poistného ku dňu, keď poistenie zodpovednosti zaniklo a preto súd priznal žalobcovi poistné za obdobie od 10.6.2010 do zániku poistenia t.j. do 10.1.2011 vo výške 1.232,91 eura (za 7 mesiacov po 175,29 eura čo predstavuje poistné za jeden mesiac spolu 1.227,03 eura a 5,88 eura čo predstavuje alikvótnu časť poistného za jeden deň).

4. Nakoľko žalovaný nezaplatil žalobcovi poistné v lehote splatnosti, žalobca má právo na úrok z omeškania, ktorý si uplatnil v súlade s § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995. O náhrade trov konania súd rozhodne v zmysle § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) samostatným rozhodnutím.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2, písm. d) OSP), ako aj preto, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) OSP). Žalovaný v konaní namietal nedostatočnú pasívnu

legitimáciu, nakoľko mal vôľu uzavrieť poisťnú zmluvu ako konateľ spoločnosti ARIS ETC s.r.o. Kátlovce, IČO 36 691 283 a takto aj zmluvu uzatváral. Z tohto dôvodu opatril zmluvu pri podpise pečiatkou spoločnosti. Je pravdou, že nevenoval pozornosť údajom vyplneným v hlavičke zmluvy (kde bol uvedený ako fyzická osoba, živnostník), nakoľko v tomto sa úplne spoľahol na T. T., poisťného poradcu, ktorý mu pripravil zmluvu a ktorého poznal už dlhší čas a dôveroval mu. Nikdy ani predtým, keď s ním uzatváral zmluvy, nekontroloval po ňom údaje v zmluve. Spoľahol sa teda, že keď mu povedal, že poisťná zmluva bude tentokrát na obchodnú spoločnosť ARIS ETC s.r.o. Kátlovce, nakoľko táto obchodná spoločnosť získala väčšiu zákazku, ku ktorej potrebuje používať poistené vozidlá, tak mu takúto zmluvu aj vyhotoví a on ju len podpíše a opatří pečiatkou.

6. Vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 11.02.2015 svedok T. T. uviedol, že žalovaný mu údajne pri uzatváraní poisťnej zmluvy povedal, že ide o plnohodnotnú pečiatku na to IČO, ktoré je uvedené na poisťnej zmluve. Je teda zrejmé, že o predmetnej pečiatke sa svedok so žalovaným rozprávali a dá sa teda predpokladať, že sa na ňu svedok aspoň jedenkrát pri tejto príležitosti pozrel, keď už ju neskontroloval na zmluve. Zmluvu však žalovaný podpisoval a opatril pečiatkou v prítomnosti svedka, ktorý pri ňom, sedel pri jednom stole. Žalovaný je teda toho názoru, že je nesporné, že si musel pečiatku všimnúť, jednak o nej spolu so žalovaným hovoril, jednak ju žalovaný použil priamo v prítomnosti svedka pri podpise poisťnej zmluvy. Je teda zrejmé, že svedok musel zistiť, že ide o pečiatku obchodnej spoločnosti, a nie živnostníka. Keďže nenamietal jej použitie, žalovaný predpokladá, že bol žalovaným informovaný o skutočnosti, že zmluvu bude uzatvárať žalovaný ako štatutár za obchodnú spoločnosť ARIS ETC s.r.o. Kátlovce. Žalovaný pripúšťa, že ani svedok si nemusel všimnúť, že na zmluve zostali pôvodné údaje na žalovaného, živnostníka, nakoľko niekoľko rokov svedok T. T. so žalovaným spolupracoval a dovtedy vždy u neho žalovaný zmluvy uzatváral ako živnostník. Žalovaný predpokladá, že v počítači už mal svedok T. T. uložené identifikačné údaje na žalovaného, živnostníka a je možné, že aj na poistený súbor vozidiel a v zmluve (vo vzore, ktorý mal v počítači) ich už neprepisoval, len aktualizoval dátum uzavretia zmluvy, možno poisťné a pod. Napokon, svedok priznal, že žalovaný mu o získanej zákazke pre Slovak Telekom hovoril pred uzatvorením poisťnej zmluvy, kvôli ktorej potreboval, aby vozidlá používala obchodná spoločnosť ARIS ETC s.r.o. Kátlovce. V zmysle § 3 zákona o povinnom zmluvnom poistení je možné, aby bolo tiež poistenie uzatvárané a platené nájomcom hnutelných vecí. A práve toto bolo vôľou žalovaného, z tohto dôvodu informoval svedka o získanej zákazke od Slovak Telekomu pre obchodnú spoločnosť ARIS ETC s.r.o. Kátlovce, toto bolo dôvodom jeho stretnutia so svedkom ako poisťným poradcem. Potreboval vozidlá, ktoré bude ARIS ETC s.r.o. Kátlovce používať, poistiť, poistenie však mala uzatvoriť práve obchodná spoločnosť, nakoľko ona z dôvodu získanej zákazky mala vozidlá užívať. Žalovaný preto prišiel s pečiatkou spoločnosti, ktorú aj pri uzatváraní zmluvy použil. Chybou žalovaného bolo, že neskontroloval údaje na zmluve, nerobil to však nikdy, úplne sa spoľahol na svedka, ktorý zmluvu pripravoval, nemal s ním z minulosti žiadnu zlú skúsenosť, nemal dôvod nedôverovať mu. Chybou svedka bolo, že nezmenil identifikačné údaje na zmluve, ktorú mal (ako vzor, príp. ako pôvodnú zmluvu) uloženú v počítači, v ktorej mal už uvedené údaje na žalovaného ako živnostníka a tiež špecifikovaný súbor vozidiel, ktoré boli predmetom poistenia.

7. Žalovaný poukázal na fakt, že na rozdiel od žalovaného, ktorý mohol (za svoju stranu) zmluvu skontrolovať len ním samotným, za žalobcu bola zmluva kontrolovaná hneď niekoľkými zamestnancami, a to nielen svedkom T. T., ale aj na ústredí viacerými zamestnancami, ktorí zmluvu evidovali do systému, zaraďovali do archívu a pod. Je absurdné, že nik z nich si nevšimol rozpor medzi údajmi na pečiatke a identifikačnými údajmi poisťníka v zmluve. Pečiatka obchodnej spoločnosti ARIS ETC s.r.o. Kátlovce, je dokonca použitá opakovane, na prvej strane poisťnej zmluvy, ako aj na prílohe, v ktorej je uvedený súbor vozidiel. Navyše, žalobca doložil do konania aj iné zmluvy uzatvorené so žalovaným ako živnostníkom (v minulosti) a ten rozpor v pečiatkach živnostníka a s.r.o. je neprehliadnuteľný, pečiatka ARIS ETC s.r.o. je omnoho výraznejšia. Z uvedených dôvodov práve žalobca mal vďaka opakovanej kontrole zmluvy viacerými zamestnancami prísť na tento rozpor v osobe poisťníka a vykonať opravu zmluvy, resp. dopytovať žalovaného za účelom zistenia identifikačných údajov obchodnej spoločnosti ARIS ETC s.r.o. Kátlovce, aby ich mohli v zmluve zmeniť (nakoľko z pečiatky obchodnej spoločnosti ARIS ETC s.r.o. Kátlovce a z podpisu zmluvy jej konateľom (žalovaný ju síce podpísal osobne, ale ako jediný konateľ spoločnosti ARIS ETC s.r.o., nie ako živnostník, nakoľko k podpisu pripojil otláčok pečiatky spoločnosti, a nie živnosti) mohli usúdiť, že táto právnická osoba je poisťníkom, a nie fyzická osoba - živnostník). Objektívne teda mohol zvýšenú pozornosť kontrole zmluvy venovať práve žalobca, a nie žalovaný, už len vďaka počtu ľudí, ktorí u žalobcu držali predmetnú zmluvu v rukách. Je pravdou, že žalovaný uzatváral zmluvu o nájme dopravného prostriedku vlastne "sám so sebou" (podpisoval za obe

zmluvné strany), nakoľko bol však v čase jej uzavretia jediným štatutárom obchodnej spoločnosti ARIS ETC s.r.o. Kátlovce, inak to ani nemohol urobiť. Ak by za obchodnú spoločnosť ARIS ETC s.r.o. Kátlovce podpisoval niekto iný, nešlo by o platný právny úkon. Za žalovaného ako živnostníka tiež nemohol podpísať zmluvu nik iný, len žalovaný osobne. Žalovaný mal uzavretých viacero zmlúv s ARIS ETC s.r.o. Kátlovce a vždy ich podpisoval za obe strany on, nemal ani možnosť zvoliť iný postup, keď chcel, aby išlo o platne uzavreté zmluvy. Je pravdou, že žalovaný nepreukázal, dokedy tento nájomný vzťah trval a či bolo vyplatené nájomné, uvedené si však už vzhľadom na časový odstup nepamätal. Je však možné, že aj keď mu spoločnosť ARIS ETC s.r.o. Kátlovce, ktorej bol v tom čase jediným konateľom, nájomné napokon neuhradila, ani ju na platbu nevyzýval, nakoľko mu bolo zrejmé, že keďže zákazku napokon spoločnosť nezískala, nemá mu ani z čoho nájomné uhradiť. Keďže bol zároveň v tom čase konateľom tejto spoločnosti, mal o jej finančnej situácii dostatočný prehľad. Žalovanému boli doručované výzvy na úhradu poisťného, nakoľko však žalovaný dlžil na poisťnom aj ako živnostník, nerozlišoval, či mu prišli výzvy ako živnostníkovi, alebo ako obchodnej spoločnosti, doručovacia adresa bola totožná, v rodinnom dome, v ktorom žalovaný býval. Prvé poisťné, ktoré žalovaný uhradil, bolo hrazené šekom, ktorý bol vystavený na jeho meno, bez uvedenia bližších údajov (najmä IČO), a teda žalovaný neriešil, či tam má meno, priezvisko a adresu ako konateľ spoločnosti alebo ako živnostník. K námietkam žalobcu o tom, že žalovaný použil inú pečaťku (obchodnej spoločnosti) na nájomnej zmluve a inú na poisťnej zmluve, hoci boli uzatvorené v ten istý deň, žalovaný uviedol, že žiadny zákon nepredpisuje žalovanému, koľko má mať pečiatok k dispozícii, ani povinnosť uvedenia údaju IČ DPH, resp. DIČ na pečiatkach, príp. iných údajov na pečiatkach. Navyše, žalovaný sám uviedol, že jednu pečaťku mal na firme (v sídle) a jednu nosieval so sebou, keď išiel mimo sídla. Je teda zrejmé, že nájomnú zmluvu, ktorú podpisoval v sídle firmy, opatril jednou pečaťkou (čo mal v sídle firmy), a poisťnú zmluvu, ktorú podpisoval mimo sídla firmy, opatril druhou pečaťkou, ktorú nosieval so sebou. V oboch prípadoch sa však jednalo o pečiatky obchodnej spoločnosti ARIS ETC s.r.o. Kátlovce. Žalovaný je toho názoru, že v konaní žalobca neunesol dôkazné bremeno a jednoznačne nepreukázal, že predmetnú poisťnú zmluvu uzavrel so žalovaným a nie s obchodnou spoločnosťou ARIS ETC s.r.o. Kátlovce, v ktorej bol žalovaný v tom čase konateľom. Uvedené však súd nezobral do úvahy, a vykonané dôkazy vyhodnotil výlučne v prospech žalobcu, čím dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež vec nesprávne právne posúdil. Na základe horeuvedeného žalovaný navrhol, aby v odvolacom konaní súd zmenil rozhodnutie prvoinštančného súdu tak, že žalobu zamietne, a žalovanému prizná náhradu trov konania pozostávajúcich z uhradeného súdneho poplatku za odvolanie a trov právneho zastúpenia vo výške 488,47 eura, ktoré v odvolaní bližšie špecifikuje.

8. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania na súde prvej inštancie, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie, odvolací súd sa s odôvodnením súdu stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

11. Žalobca sa žalobou domáhal zaplata 1.232,91 eura s príslušenstvom voči žalovanému z uzavretej písomnej poisťovnej zmluvy č. 6558380580 o poistení zodpovednosti za škodu prevádzkou motorového vozidla zo dňa 9.3.2010, predmetom ktorej bolo poistenie súboru 8 motorových vozidiel so začiatkom poistenia 10.3.2010. V zmluve bolo dohodnuté štvrtročné poistenie vo výške 525,88 eura. Za prvé štvrtročné obdobie od 10.3.2010 do 9.6.2010 žalovaný poistenie zaplatil, v ďalšom období poistenie už neuhradil. K zániku poisťovnej zmluvy došlo dňa 10.1.2011 z dôvodu, že žalovaný nezaplatil poistenie do jedného mesiaca od jeho splatnosti. Za obdobie do zániku poistenia vznikol žalobcovi nárok na úhradu poistného za obdobie od 10.6.2010 do 10.1.2011, za 7 mesiacov a 1 deň v celkovej výške 1.232,91 eura. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplata požadovanej istiny s príslušenstvom, pretože vykonaným dokazovaním mal preukázať, že nárok žalobcu je dôvodný.

12. Žalovaný v odvolaní namietal, že nie je v spore pasívne legitimovaný, pretože poisťovnú zmluvu neuzatváral ako živnostník, ale ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti ARIS ETC s.r.o. Kátlovce.

13. V čase rozhodovania súdom prvej inštancie súd v konaní rozhodoval na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné (§ 153 ods. 1 OSP). Strany konania boli a sú povinné prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opisanim potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle § 101 ods. 1 OSP, platného a účinného v čase rozhodnutia súdom prvej inštancie (aktuálne podľa § 149 až 151 CSP). Podľa § 120 ods. 1, 4 OSP platného a účinného v čase rozhodovania súdom prvej inštancie boli účastníci konania povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom na základe poučenia súdu sú povinní všetky dôkazy a skutočnosti predložiť a označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr sa zásadne, teda bez splnenia podmienok podľa § 205a ods. 1 OSP, v odvolacom konaní neprihliada. Aby strana konania mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia; predpokladom dôkaznej povinnosti je totiž povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností. Pokiaľ strana konania nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, tak spravidla nemôže ani splniť dôkaznú povinnosť. Pokiaľ ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti, bude mať pre stranu väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. V prípade, ak strana konania aj tvrdí určitú skutočnosť, je jej povinnosťou tvrdenú skutočnosť preukázať.

14. V prejednávanej veci je potrebné zdôrazniť, že žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal svoje tvrdenia, na základe ktorých by mu vznikol nárok na zaplata dlžného poistného do konca poistenia od žalovaného. V prospech žalobcu svedčili listinné dôkazy, poisťovná zmluva zo dňa 9.3.2010, v ktorej je ako poisťovník uvedený žalovaný ako podnikajúca fyzická osoba s uvedeným menom a priezviskom, identifikačným číslom č.l. 5, ktoré bolo odlišné od identifikačného čísla právnickej osoby, výpisom inkasného účtu poisťovnej zmluvy, v ktorom je vždy ako platiteľ poistného žalovaný ako živnostník, č.l. 7 (nie je uvedený ako platiteľ poistného právnická osoba), v prospech žalobcu svedčila výpoveď svedka T. T. (č.l. 66). V prospech žalovaného, v rámci jeho obrany, spočívajúcej v tom, že nemal vôľu uzavrieť poisťovnú zmluvu ako živnostník, ale ako konateľ obchodnej spoločnosti ARIS ETC s.r.o. Kátlovce, svedčila jediná skutočnosť, pečiatka pri podpise poisťovnej zmluvy a prílohy č. 1 k poisťovnej zmluve, v ktorej boli konkretizované poistené motorové vozidlá. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v prospech žalobcu svedčilo viacero dôkazov, žalovaný nevyvrátil tvrdenia a preukázané skutočnosti žalobcom, ocitol sa v dôkaznej tiesni, čo malo za následok, že nemohol byť v konaní úspešný. Súd rozhoduje v spore výlučne na základe vykonaného dokazovania, ktoré v danej veci svedčili v prospech žalobcu. Odvolanie žalovaného je založené len na predpokladoch, úvahách, hodnotení toho, kto by mal zmluvu skontrolovať, kto by mal niesť zodpovedať za rozpory uvádzané v zmluve, na čo však súd pri rozhodovaní neprihliada.

15. V prípade, ak vznikne o obsahu právneho úkonu pochybnosť, je ju potrebné odstrániť výkladom podľa zásad v § 35 OZ. S prihliadnutím na gramatický (jazykový) výklad uzavretej zmluvy o poistení medzi stranami sporu je možné uzavrieť, že niet pochyb o tom, že zmluvu ako poisťovník (platiteľ) uzavrel žalovaný ako fyzická osoba, čo je zrejme z bodu B. zmluvy, v ktorom sú uvedené údaje výlučne fyzickej osoby a je označená aj jedna zo troch možností, že ide o podnikajúcu fyzickú osobu (nie je označená možnosť občan, alebo právnická osoba). V bode B (označenie poisťovníka) nie je uvedený žiadny údaj týkajúci sa právnickej osoby. Na uvedenom závere nemôže nič zmeniť ani to, že pri podpise zmluvy v jej závere je pečiatka právnickej osoby, ktorej bol žalovaný štatutárnym zástupcom. Pre označenie

zmluvných strán bola podstatná úvodná časť zmluvy, kde sú zmluvné strany jasne a zrozumiteľne označené všetkými identifikačnými údajmi. Skutočná vôľa toho, kto právny úkon uskutočnil, môže byť pri jeho výklade relevantný len za predpokladu, že nie je v rozpore s jazykovým prejavom vyjadreným písomne (§ 35 ods. 2 OZ). Aj v súlade s uvedeným ustanovením OZ nebolo možné pri hodnotení obsahu právneho úkonu uprednostniť vôľu žalovaného pri uzatváraní poisťnej zmluvy, ak bola v rozpore s písomne uzavretou zmluvou. V určitých prípadoch môže dôjsť k vzniku poisťnej zmluvy zaplatením poisťného (konkludentne). V danom prípade poisťné zaplatil opäť žalovaný, ako fyzická osoba a nie právnická osoba.

16. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) OSP (aktuálne § 365 ods. 1 písm. f) CSP súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu a teda sa týka tých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia veci a na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke. Skutkovým zistením sa rozumie súhrn skutočností, ktorými má súd prvej inštancie skutkový stav preukázaný. Ide o výsledok hodnotenia vykonaných dôkazov z hľadísk uvedených v § 132 OSP (§ 191 ods. 1 CSP) o voľnom hodnotení dôkazov. Skutkové zistenie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, ak zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli alebo inak počas konania nevyšli najavo, alebo neprihliadol na rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo je v hodnotení dôkazov logický rozpor, alebo napokon ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z postupu, ktorý je súdu predpísaný v ustanoveniach § 132 a nasledujúcich OSP (§ 191 až 194 CSP, § 205 CSP). Ak odvolací súd nezistí žiadnu z uvedených väd pri hodnotení dôkazov, potom nie je možné dospieť k záveru, že existuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

17. Súd prvej inštancie vykonal všetky navrhnuté dôkazy, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Hodnotiacia úvaha súdu zodpovedá zásadám formálnej logiky, vychádza zo zisteného skutkového stavu, je preskúmateľná v odvolacom konaní. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odvolací súd nezistil žiadnu z vyššie uvedených väd pri hodnotení dôkazov a potom nebolo možné dospieť k záveru, že existuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

18. Odvolací súd konštatuje, že ani dôvod odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. f) OSP (aktuálne § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z neprávneho právneho posúdenia, nie je naplnený. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, ak na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (t.j. opomenul aplikovať príslušnú právnu normu), aplikoval nesprávnu právnu normu (t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú), obsah právnej normy nesprávne interpretoval alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. Súd prvej inštancie v rozsudku konštatuje, na základe ktorých ustanovení právnych noriem nárok žalobcu posúdi. Žalovaný v odvolaní nepoukazuje žiadne iné ustanovenia zákonov, ktoré by súd nevezal do úvahy, resp. žalovaný nekonkretizuje, ktoré ustanovenie zákona súd prvej inštancie nesprávne vyložil a nesprávne aplikoval. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

20. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP v odvolaní neúspešnému žalovanému. Žalobcovi ale trovy odvolacieho konania nevznikli (k odvolaniu sa nevyjadril), preto mu ich náhradu odvolací súd nepriznal.

21. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).